

Oude beroepen in en rond Oud Ade

30. De meelboer

Zoals bekend, waren veel beroepen in ons dorp afgestemd op het boerenbedrijf. Rond 1950 waren er naar schatting zo'n 50 boerderijen in Oud-Ade als ik de strook Warmond aan deze kant van de Kaag en de Zijldijk meetel, want de mensen die daar woonden hoorden bij de Oudadese gemeenschap (als ze katholiek waren). Warmond was ver weg en zoals Gerrit van Gerrit van der Geest van het veevoederbedrijf G.C. van der Geest opmerkte, kwam hij alleen naar Warmond voor officiële zaken zoals het aangeven van een nieuw kind. In zijn geval was dat zeven keer in zijn leven. In Rijpwetering bestonden rond diezelfde tijd ongeveer 30 boerderijen, inclusief de 'Boerenbuurt' (een ruwe schatting).

De meelboer bestond omdat er boeren bestonden. 'Meelboer' was de meest gebruikte term in die dagen. Iets deftiger zou je 'graanhandelaar' of 'veevoederbedrijf' kunnen zeggen, maar in deze serie geef ik de voorkeur aan het dagelijks spraakgebruik van toen.

Twee meelboerbedrijven worden hier beschreven, G.C. van der Geest (de Zijlstream) van drie generaties in Oud-Ade en de Fa Beelen in Rijpwetering. Tezamen bedienden zij het overgrote deel van de boeren in de twee dorpen. De enkele uitzonderingen waren vermoedelijk boeren die niet katholiek waren en de klandizie aan een geloofsgenoot gunden, zoals dat toen de gewoonte was. Klaas de Graaf in de Blauwe Polder bijvoorbeeld, protestant, betrok zijn veevoer van de Fa. Bijl uit Koudekerk (later zou dat veranderen) en de protestantse koeien in de Veenderpolder lustten geen Rooms voer.

Fa G.C. van der Geest (De Zijlstream) in Oud-Ade

In 1916 bouwde veehouder Jac. de Graaf aan de Zijldijk in Leiderdorp, zo'n 200 meter vóór de Zijlbrug (vanuit de Kaag gezien) een meelfabriek, de Zijlstream, om daarmee voer te produceren voor zijn eigen gigantische veestapel. Achter de maalderij lag zijn land en bouwde hij schuren en stallen voor zijn vee. Hij legde een treinspoortje aan vanaf de Zijl (waar de schepen met graan aanlegden) naar de maalderij en verder naar de twee stallen met koeien. De Zijlstream was een bouwwerk met allure in late Art Nouveau-stijl, naar een ontwerp van architect A.T. Kraan uit Oegstgeest. De Graaf ging echter in 1923 failliet en vertrok naar Amerika, waarna Gerrit van der Geest de maalderij overnam. Het boerderij gedeelte werd verkocht aan Teun van der Meij.

De Zijlstroom, nu een brasserie (foto: Roen van der Geest, 2021)

Gerrit van der Geest (1875-1960) werd geboren op een boerderij in de Zweijlandpolder, die in 1916 plaats maakte voor de Kaagsociëteit. In 1905 trouwde hij met Adriana (roepnaam onbekend) Petronella Tijssen (1879-1962), dochter van Willem Tijssen en Anna Looijenstein. Het paar vestigde zich bij de Langebrug in Oud-Ade waar Gerrit een kruidenierszaak was begonnen. Door zijn huwelijk raakte Gerrit betrokken bij het veevoederbedrijf van zijn schoonvader in Zoeterwoude. Willem Tijssen gaf zijn dochter een deel van zijn klanten als 'bruidschat' mee in haar huwelijk en Gerrit begon als 'koude meelboer' klanten te bedienen in de regio van Oud-Ade met de meelproducten die hij van zijn schoonvader betrok in Zoeterwoude-Rijndijk. In 1923 kocht hij met financiële steun van een onbekende, die nog wat contanten (F. 20.000) had liggen, de maalderij aan de Zijl en werd een 'warme meelboer'. In Oud-Ade werd Gerrit wel 'Meelmuis' genoemd, niet denigrerend bedoeld, wel handig om al die Van der Geesten uit elkaar te houden.

Aanvankelijk combineert hij zijn veevoederhandel met de verkoop van kruidenierswaren maar in 1938 laat hij weten via de Kamer van Koophandel dat de afdeling kruidenierswaren vervalt. Vanaf dat moment is het alleen "graanmaalderij en -handel en veevoederhandel" (Leidsche Courant 11 febr. 1938). In dat jaar laat zijn zoon Koos een woning met kruidenierswinkel aan het Vennemeer bouwen en neemt het levensmiddelen-gedeelte van zijn vader over.

Ik citeer nu – met enige aanpassingen – uit wat Theo van der Poel in zijn geschiedenis van het geslacht van de Van der Geesten (p. 200) schijft over Gerrit van der Geest en zijn schoonfamilie:

Bij de geboorte van zijn dochter Adriana wordt als beroep voor Willem Tijssen 'gruttersknecht' opgegeven. Daar zou het niet bij blijven. Hij zou eigenaar worden van een maalderij. Gerrit van der Geest nam een gedeelte van de klanten van zijn schoonvader over en begon een meelhandel in Oud-Ade. Naast zijn woning bij de Langebrug bouwde hij een groot pakhuis. Hij haalde het meel met de boot, een zogenaamde 'Westlander' uit Zoeterwoude. Daarnaast was er nog een open boot in het bedrijf. In 1923 begon hij met een eigen maalderij aan de Zijl te Leiderdorp. Het bedrijf zou rond 1946 worden overgenomen door twee zoons, Piet en Gerrit, waarbij de naam van het bedrijf veranderde in Fa. G.C. van der Geest en Zn.

De woning en het pakhuis van Gerrit van der Geest bij de Langebrug. Gerrit jr trok na zijn trouwen in 1948 bij zijn ouders in maar omstreeks 1960 zou hij zijn eigen woning bouwen rechts van het pakhuis.

Foto Pastoor Verkley, ca 1960, via Oud Alkemade archief.

Gerrit van der Geest begon met een paardenwagen, toen een boot en nog later met een kleine vrachtwagen. Twee werknemers van het eerste uur waren Janus Olijerhoek (1882-1949) en Jan Plasmeijer (1895-1976). Laatst genoemde was chauffeur, eerst op de paardenwagen, daarna op de vrachtwagen. Het meel zat in zakken. Gerrit kwam woensdag vragen en de bestelling werd op donderdag bezorgd. Varkens kregen mais en gerst, gemengd met wei, in een bak waar je van twee kanten kon eten. Koeien kregen lijnmeel met water gemengd en lijnkoeken.

Piet (rechts) en Gerrit jr, waarschijnlijk bij de uitrit van het pakhuis aan de Langebrug naar de Leidseweg, toen er nog bomen langs stonden.

Twee zonen, Piet (1914-2004) en Gerrit jr (1919-2010), werden al op jonge leeftijd, na de lagere school, als 'krullenjongen', ingeschakeld in het bedrijf. In 1953 werden zij mede-firmant en zetten het bedrijf voort. Wanneer Gerrit senior precies stopte heb ik niet kunnen achterhalen; waarschijnlijk ging dat geleidelijk. Piet vestigde zich na zijn trouwen (1946) op Leidseweg 30 in het dorp. Gerrit trok met zijn vrouw in bij zijn ouders aan de Langebrug maar bouwde in 1960/1961 een eigen woning enkele meters verderop, aan de andere kant van het pakhuis. De schuur die er stond (zie foto) werd afgebroken. Piet was meest werkzaam in de maalderij terwijl Gerrit de boekhouding deed en de boer op ging om te 'vragen' (bestellingen op te nemen).

Sam Olijerhoek die rond 1950 in de Zijlstream werkte, legt me uit hoe het systeem in elkaar zat: De maalderij had drie verdiepingen. Onder stonden de machines en de maalstenen. Daar werd gemalen en gemengd. Het graan werd in zakken van 80 kilo naar de middelste verdieping gehesen met een lier die motorisch aangedreven werd. "lui werk" werd dat genoemd. De zakken stonden twee-hoog opgestapeld. Het graan werd van daar in de machines gelost. Op de bovenste verdieping lagen grote koeken die daar met een 'koekbreker' klein gemaakt werden en vervolgens beneden fijn gemalen. De koeken van ongeveer een meter lang werden buitenom met een lier naar boven gebracht. De technische details die Sam mij uitlegt zijn te ingewikkeld voor dit verhaal (en voor mijzelf). Het graan werd per boot vanuit Rotterdam aangevoerd. Naast graan vermaalde hij ook lijnkoeken en

sesamkoeken. De lijnkoeken werden uit de Zaan gehaald. De gewone veekeuken kwamen van U.Twijnstra Oliefabriek NV in Maarssen.

Nadat Sam drie jaar bij Van der Geest had gewerkt ging hij in militaire dienst. In die tijd werkten er met kleine wisselingen vier mensen in de meelfabriek: Willem Disseldorp was de molenaar, baas Gerrit bezocht de klanten en haalde de bestellingen op, en Piet van Chrise (van der Geest) was vooral betrokken bij het mengen. Sam bezorgde met Piet het meel bij de boeren. Soms ging dat gedeeltelijk per boot, bijvoorbeeld naar de Van Schieën aan het eind van de Zijl. De vrachtwagen bracht het meel dan naar de Zijl en vandaar ging het per boot naar de diverse boerderijen aan de overkant van het water. Het Klaverblad werd bediend via de Blankenhoeve en van daar met de boot verder. Kees van der Geest, jongere broer van Gerrit sr, aan de Achterdijk in de Blauwe Polder, die een stuk of zes koeien had, werd ook via het water bediend vanaf het pakhuis aan de Langebrug. Daar lag een gedeelte van de voorraad opgeslagen. Ook Koos van der Lubbe, Nico Zandvliet en Jos van der Geest (Leenzn) worden genoemd als personeel.

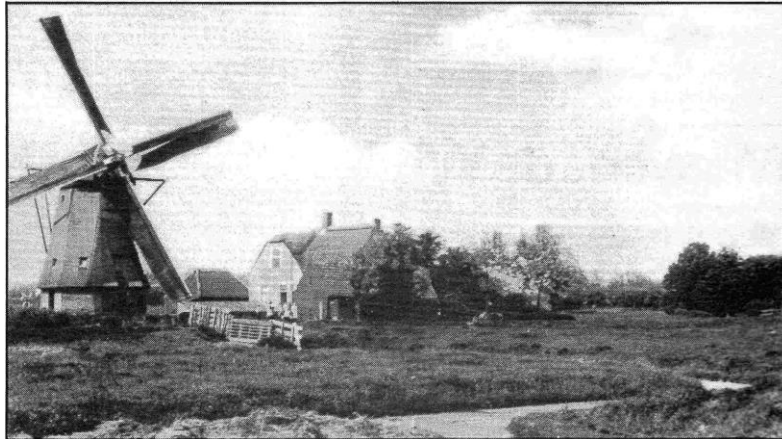
Met Gerard van der Geest (*1947), zoon van Piet, praat ik over de laatste periode van het bedrijf. Gerard was voorbestemd om de veevoederhandel voort te zetten. Na de MULO volgde hij een opleiding van twee jaar aan de Molenaarsvakschool in Wageningen. In die jaren hielp hij tussendoor mee in het bedrijf van zijn vader en oom, maar hij was vaker te vinden bij de gebroeders Schrama, een veevoederbedrijf in Leiden aan de Oude Rijn dat moderner was dan de Zijlstream. Na zijn opleiding werkte hij een klein jaar bij zijn vader. Hij zag het echter niet zitten met de verouderde staat van de maalderij en betwijfelde of het drie gezinnen zou kunnen onderhouden. Toen Schrama hem ook nog een woning aanbood bij het bedrijf maakte hij de overstap naar het Leidse bedrijf en bleef daar in dienst tot 1988. Zijn vader vond het niet leuk, om het zachtjes uit te drukken, maar Gerard denkt dat hij het wel begreep. Rond 1985 kocht Schrama de Zijlstream dat een soort dependance werd van het Leidse bedrijf, met een winkel waar ook voer voor huisdieren te koop was. Oom Gerrit ging voor Schrama langs de klanten en vader Piet (toen 64) hielp in de winkel. Hij trad zo in dienst bij Schrama en werd een collega van zijn zoon Gerard. De cirkel was rond. Het bedrijf G.C. van der Geest & Zn bestond niet meer.

Niet lang daarna, in 1986, werd de firma Schrama echter gedwongen te stoppen. Door de bouw van Stevenshof moest het bedrijf aan allerlei voorschriften gaan voldoen zoals milieu-regels en beperking van geluidsoverlast. Bovendien hadden de gebroeders Schrama geen opvolger. Het bedrijf werd met alle werknemers overgenomen door het veevoederbedrijf van Treurniet in Berkel en Rodenrijs. Gerard had het daar niet naar zijn zin en kwam na enkele omzwervingen in dienst bij de fa Tijssen in Hazerswoude-Rijndijk waar dit verhaal in 1905 begon toen Gerrit sr, na zijn huwelijk, betrokken raakte bij de veevoederhandel van zijn schoonvader Willen Tijssen. Een tweede cirkel die rond kwam. De fa Tijssen is in de loop der jaren uitgegroeid tot een groot en veelzijdig bedrijf, "Goed Voor Dieren", waar voer en andere benodigdheden voor huisdieren ook een belangrijk onderdeel van waren. Gerard bleef er 17 jaren in dienst tot zijn (vervroegd) pensioen.

De firma G.M. Beelen in Rijpwetering

De geschiedenis van de firma G.M. Beelen begon in 1888 toen Petrus (Piet) Beelen, molenaar in Lisse, een korenmolen kocht voor zijn 19-jarige zoon Gerardus (Gerrit?). De molen stond aan de Kleipoel in Rijpwetering en was in 1731 gebouwd door Dirk Pieterz. van Abenes. De geschiedenis van de molen tot de komst van Beelen wordt onder meer beschreven in een artikel van J.S. Bakker. Naast de molen stond nog een grutterij waar graan gemalen werd door een in rondjes lopend paard. Misschien werd van de grutterij gebruik gemaakt als er te weinig wind was, maar ondanks veel speurwerk heb ik niet kunnen achterhalen wat het nut was van én een korenmolen én een grutterij met maalfaciliteiten (een zogenaamde 'rosmolen'). Ook de vraag hoe het nu zat met de levering van meel voor bakkers, voor particulieren die zelf brood bakten, en veevoeder voor boeren in de omgeving is niet

opgehelderd en ontbreekt in de overigens uitvoerige beschrijvingen van Beelens eerste bedrijf aan de Kleipoel.

Links de korenmolen aan de Kleipoel, midden de grutterij . Uiterst rechts achter de bomen bevindt zich de woning van Gerrit Beelen. De molen en grutterij zijn nu verdwenen . De helft van de oorspronkelijke woning staat er nog.

Gerrit Beelen deed goede zaken. De plek aan de Kleipoel was gunstig aangezien aanvoer van graan en vervoer van meel toen nog over het water ging. In 1905 was de situatie echter veranderd. Hij verkocht de molen aan een Vlaamse molenaar en kocht een stuk grond en een woning in het centrum van het dorp Rijpwetering, gelegen aan een bestrate weg en aan water. Er werd een geheel nieuwe moderne maalderij gebouwd met motorische aandrijving. De bezorging van de meelzakken ging per paardenwagen en boot. In de twintiger jaren kwam er een vrachtwagen.

Maar Beelen was niet de eerste meelboer op de Rip. Naast 'd' Oude Pastorie' aan de Pastoor van der Plaatstraat runde Gerardus Johannes Straathof (1861-1931) een graanhandel. In 1907 werd het bedrijf overgenomen door zijn jongere broer Lourens Martinus, die het in 1919 verkocht aan de weduwe van Cornelis Warmerdam. Rond die tijd kwam het bedrijf in handen van haar zoon Jacobus Josephus (roepnaam Co) Warmerdam (1895-1960).

Co Warmerdam was zowel slijter als meelboer. Vermoedelijk rond 1920 fuseerden Beelen en Warmerdam. Het grote pakhuis naast de pastorie werd de opslagplaats voor het nieuwe bedrijf. In de herinnering van zijn kleinzoon Cees Warmerdam concentreerde zijn grootvader zich na de fusie op de slijterij en was minder betrokken bij de graan en meelhandel. Wel bleef hij als vertegenwoordiger bij Beelen werken en nam de bestellingen van de boeren op. Zijn zoon Kees begon een slijterij op de Koppoellaan, die later werd voortgezet door zijn gelijknamige zoon, maar anders gespeld, Cees.

Wanneer de enorme graanschuur is gebouwd en door wie is niet met zekerheid te zeggen, maar op een kadastertekening van 1828 is de schuur al te zien. Het pakhuis werd vele jaren later gekocht door aannemer Jos Jansen die het bouwwerk in 1979 afbrak en er een huis bouwde waar hij zelf in ging wonen. Over de schuur gaat het verhaal dat hij gebruikt werd als schuilkerk voordat in 1860 de huidige kerk beschikbaar kwam, maar dat is waarschijnlijk een misverstand. Achter de Oude Pastorie stond een kapel, enigszins verborgen, die vermoedelijk eerst een schuilkerk was en later als kerk dienst bleef doen tot 1860 (zie in de bijlage de kadastertekening waarin de kapel blauw is ingekleurd).

De opslagruimte van Warmerdam en Beelen, vermoedelijk in de jaren 20, naast de Oude Pastorie (midden). De paardenwag en de vrachtwagen zijn duidelijk zichtbaar.

Foto: collectie Hans van der Wereld, via Archief Oud Alkemade.

Terug naar het bedrijf van Beelen. Omstreeks 1940 kwamen de Gerrits zonen Gerard (1902-1985) en Henk (1904-1981) in het bedrijf. Onder het personeel vinden we onder meer de volgende personen, waarvan sommigen praktisch hun hele leven bij Beelen bleven werken: Bernard Baak (ongeveer 50 jaar), Gerard Warmerdam (jongere broer van Co, ruim 40 jaar), Dirk Hoogenboom (ruim 40 jaar), Jan Ganzevles, en Kees Zandvliet (toen wonend aan de Kleipoel in de voormalige woning van Gerrit sr). s' Winters als de koeien op stal stonden, was er meer personeel nodig voor het leveren van veevoeder. Enkel van deze tijdelijke krachten waren Cock Verhaar, Manus Weenink en Cor Borst. Als in 1963 het bedrijf 75 jaar bestaat, wordt dat groots gevierd en ziet de toekomst er nog gunstig uit. De derde generatie treedt aan. Gerard jr (1934-2015) en Luuk (*1947), beiden zonen van Henk, beginnen vol goede moed. Luuk heeft een avondopleiding Industrieel Molenaar en Veevoeder gevolgd. Broer Gerard was meer gespecialiseerd in veevoeding en financiën.

In 1977 nemen zij het bedrijf van P. van der Waaij in Katwijk over waar ook een dierspecialzaak wordt geopend. De klantenkring wordt verder uitgebreid. In 1978 wordt de maalderij in Rijpwetering grondig verbouwd en in 1980 huren zij het bedrijf Ten Brink in Leimuiden en gaan daar malen en persen. In Rijpwetering wordt niet meer gemaal. De maalderij daar wordt vooral opslagplaats. Als het bedrijf van Van der Geest in Oud-Ade rond 1985 sluit, neemt Beelen een groot aantal van zijn klanten over, vooral de boeren die alleen over water bereikbaar zijn.

Ik bezoek Kees de Haas in de Zevenhuizen die in 1976 op 20-jarige leeftijd bij Beelen komt werken en het daar 39 jaar zal blijven doen. Kees noemt zijn collega's in die tijd: Gerda Bisschop op het kantoor en Leo van der Voorn en Piet Korsuise bij de distributie. De laatst genoemde is meegekomen uit Leimuiden toen Roel ten Brink met Beelen een deal sloot. Het werk van de wekelijkse bezorging veranderde destijds niet, later werd alles in papier verpakt en de zakken wogen nog maar 25 kg. De zware zakken meel of korrels (50 kg) werden op de schouder vanaf de vrachtwagen of boot gedragen of met een platte kruiwagen gekruid. In de zeventiger jaren verschijnen de bulkwagens op de markt. Rond 1978 heeft ook Beelen twee bulkwagens. Kees de Haas heeft het zware werk altijd met veel plezier gedaan en heeft er geen schade van overgehouden. Jan van 't Zelfde, nu gepensioneerd groenteboer uit Leiden, en een enthousiaste fotograaf van het boerenleven, maakt in 1987 een serie schitterende foto's van Kees en Leo van der Voorn tijdens hun werk. De tochten over het water naar afgelegen boerderijen hebben de voorkeur van de fotograaf.

Kees de Haas op de Koppoel met veevoer voor drie klanten. Achtergrond: de molens Lijker 1 en 2. Rechts is nog een stukje van de jachthaven Zoetemelk te zien (foto Jan van 't Zelfde, 1987).

Tijden veranderen

Maar de tijden veranderen. Net als de veeboer krijgt de meelboer steeds meer te maken met regels en beperkingen en (mede daarom) kiest de volgende generatie veelal een ander beroep. Net als bij de boeren wordt het steeds moeilijker om 'klein' te overleven. Aan schaalvergroting is niet te ontkomen, de risico's om te investeren zijn groot. Bij Van der Geest viel het doek in 1985. Ruim tien jaar na het uit het bedrijf treden van zijn broer Gerard, besluit Luuk in 2015 te stoppen. Beelen wordt overgenomen door Van Niekerk / Muiswinkel in Zwammerdam dat de gebouwen in Rijpwetering nu gebruikt als opslagplaats. Eens per week, op donderdag of vrijdag, komt een vrachtwagen van Niekerk / Muiswinkel langs om voer uit- in te laden en weg te brengen. Kees de Haas helpt nog steeds een handje met het in- en uitladen van de vrachtauto en als het zo uitkomt is Luuk er ook. Het gaat dan om zakgoed en de 'big bags'. Het losse meel wordt in Zwammerdam 'in bulk' opgezogen en uitgeblazen in een silo bij de boer. Op zaterdagochtend staat Kees in de winkel van Beelen voor particuliere klanten.

De boeren worden sinds kort aangespoord en verleid om kleiner te worden in verband met de klimaatdoeleinden. Het is de vraag of dit gaat lukken. Voor de meelboer is die optie echter uitgesloten. De traditionele dorpsmeelboer is voorgoed een beroep uit de oude tijd.

Sjaak van der Geest

Met dank aan

Gerard van der Geest (Pietzn), Ria Hartog-Van der Geest, Cees en José Warmerdam-Van der Geest, Luuk en Maria Beelen, Kees de Haas (Leenzn), Simon Strijk, Sam Olijerhoek, Roen van der Geest, Jan van der Poel (Janzn) en Theo van der Poel,

Bronnen

J.S. Bakker (1988) Een eeuw Beelen in Rijpwetering. *De Molenaar. Vakblad voor de Graanverwerkende en Veevoederindustrie*. Jaargang 89.

Alfred Bisschop (2021) Wat oude bidprentjes kunnen vertellen. *Alkadders* nr 155, jaargang 39; pp. 8-10.

Roen van der Geest (2022) *Rond de Rode Polder*. Roelofarendsveen: Veenerick, pp. 80-81.

Rose Marie Keijzer (1997) *Echtpaar van der Geest: Vijftig jaar lief en leed aan Langebrug*. *Witte Weekblad*, 1997.

Theo van der Poel (1981) *Geestverwanten*. Hillegom: Van Lierop Offset.

Claudia Thunissen (1998) *Landelijk leven in Leiderdorp*. Comité Doesbrug, Leiderdorp, pp. 96-98.

Ellen Verhaar (1988) Een eeuw Beelen in Rijpwetering. *Leidse Courant* 17 mei 1988.

G. M. Zoetemelk (1985) Dorpen in Alkemade. In: A.G. van der Steur (red) *Tussen Kaag en Braassem*. Alphen aan den Rijn, Repro Holland B.V., pp. 133-167.

Opmerkingen en correcties: s.vandergeest@uva.nl

Bijlage: Illustraties

Gerrit van der Geest en Adriana Tijssen ca 1930.

Bron : Familiealbum.

MEELFABRIEK,
„De Zijlstream” aan den
 Zijlweg onder de gemeente
 Leiderdorp, met maal-
 derij en groote steenen
 schuur, stalling biedend
 voor 146 stuks vee, met
 betonvl. en betonzolders,
 met daarin aanwezige ma-
 chines, drijfwerken en
 hijschwerken, transfor-
 matoreengebouw, woon-
 hujs: „Zijlstream”, ge-
 merkt No. 26 aan den Zijl-
 weg, benevens eenige per-
 ceelen weiland in de
 Zijllaan en Meye-polder;
 ter gezamenlijke grootte van
 3.87.13 H A.; voor vele indus-
 triële doeleinden geschikt.
 Breder omschreven bij ge-
 drukte notitiën met kaart
 daarin aanwezig, kosteloos
 verkrijgbaar ten kantore van
 voornoemden Notaris Hooi-
 gracht 76, te Leiden.

Leidsche Courant 24-5-1923

Kamer van Koophandel voor Rijnland

Nieuwe inschrijving. W. H. A. Beugel-
 dijk. Leiden, Koninginnelaan 2a. Bouw-
 drijf. E.: W. H. A. Beugelsdijk, Leiden.
 — Henk Regeer. Leiden, Haarlemme-
 straat 105. Handel in meubelen, annex sto-
 leerderij. E.: H. G. Regeer, Leiden.

Wijziging. Fa. v. Dijk en de Liefde. Le-
 den, Apothekersdijk 17. Woningbureau, as-
 kantoor, zuiveraars. Uitr. venn.: M. van
 Dijk, Leiden, dd. 10 Nov. 1936.
 — G. C. v. d. Geest. Graanhandel en -maa-
 derij „De Zijlstream”. Warmond, D 26. Graa-
 handel en -maaldery. Bijv. uitgeoef. bedr.
 verkoop van kruidenierswaren, tabak, sig-
 aren enz.

Nieuwe Leidsche Courant 29-9-1937

Na de bevrijding een sierwagen van meelboer Gerrit van der Geest met meelzakken en vlaggetjes van Amerika, Engeland en Nederland in de optocht door het dorp, tijdens de Oranje feesten in 1945. Piet van der Geest mede-firmant (midden met hoed) kijkt goedkeurend toe. De waarschijnlijke tekst luidt:

Honger voor de menschen is geweest / nu gaan we zorgen voor het beest / daarvoor moet je
 natuurlijk zijn / bij Gerrit Geest / Veevoederfabriek Meelfabriek Zijlstream / Maal en Mengbedrijf.

Verder: afbeeldingen van een koe (boven) en een varken (onder), (bron foto onbekend).

In strenge winters kon de vrachtwagen boerderijen over het ijs bereiken, zoals hier in 1963 bij het Klaverblad. Links boer Kobus van der Geest (Klaverblad), rechts Gerrit van der Geest jr. (familie fotoalbum Van der Geest).

Gerrit jr en Piet van der Geest met de vrachtwagen (bron onbekend).

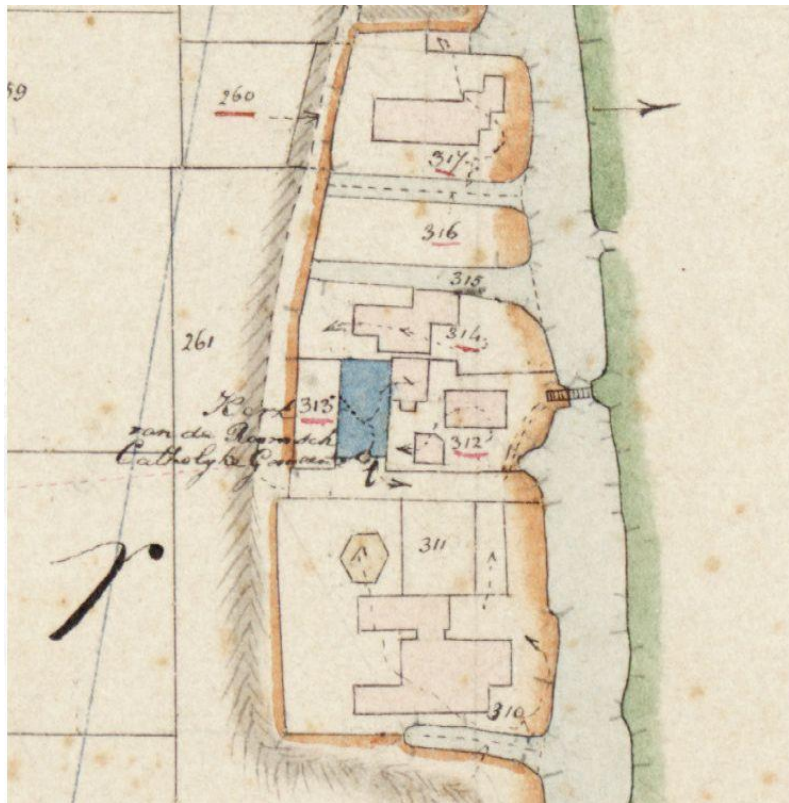
Piet van Chrise (van der Geest) met sigaret, sjouwt een zak veevoeder over de Kippedijk naar een klant. De koeien kennen hem blijkbaar, ca 1960. Foto: Pastoor Verkley via Archief Oud Alkemade.

De korenmolen aan de Kleipoel, in het midden (het hoge gebouw) de grutterij, rechts achter de bomen de woning van Gerrit Beelen. Foto ca 1900.

Gerardus Mattheus (Gerrit) Beelen

Kadastertekening uit 1828: blauw, nr 315 de kapel; nr 314 de graanschuur.

Bernard Baak (links) en Gerard Warmerdam poseren met hun volgeladen paardenwagen voor het pakhuis aan de Pastoor van der Plaatstraat. Te oordelen naar de kleding van de kinderen is deze foto waarschijnlijk rond 1930 genomen. Foto uit collectie van Simon Strijk.

Links de maalterij van Beelen in het dorp aan de Rijpwetering. In het huis ernaast woonde Gerrit met zijn gezin. Uiterst rechts de schuur/garage die later werd afgebroken. Foto rond 1917.

Henricus Franciscus (Henk) Beelen (1914-1981), Gerard Beelen (1934-2015) en Gerardus (Gerard) Simon Beelen (1902-1985). Foto bij het 75-jarig jubileum in 1963. Uit fotoalbum van Luuk Beelen.

Henk Beelen met borrel en sigaar tijdens het 75-jarig jubileum van de zaak-in 1963.
(Fotoalbum Luuk Beelen).

Links de maalderij van Beelen na de grondige verbouwing van 1978.
Rechts daarvan de woning van Gerard Beelen.

Luuk en Gerard Beelen, poseren voor het bedrijf op de 100^e verjaardag van Beelen BV. in 1988.
Fotograaf Wim van Noort.

Kees de Haas blaast op zijn hoorn om zijn komst aan te kondigen zodat iemand de voetbrug bij het Klaverblad opent, de bestemming van zijn vracht. Foto Jan van 't Zelfde, 1987.

Bij de Zweilandhoeve van Chris van Schie. De vracht is van de boot overgeladen op een karretje en wordt door Kees de Haas en Kees van Schie, zoon van Chris, de boer, voortgeduwd. Totale gewicht zo'n 300 kilo. Foto Jan van 't Zelfde, 1987.

De boot wordt geladen door Leo van der Voorn en Kees de Haas. Rechts de woning van Luuk Beelen.
Foto Jan van 't Zelfde, 1987.

Firma Tijssen, "goed voor dieren", nu (foto van de site van het bedrijf).